25/02/2026

Παρουσία του Πρόεδρου της Δημοκρατίας οι εκδηλώσεις της 113ης επετείου απελευθέρωσης της Κόνιτσας

/ Επικαιρότητα

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Αν. Τασούλας, στο πλαίσιο της επίσκεψής του στην Κόνιτσα για τις εορταστικές εκδηλώσεις της 113ης επετείου απελευθέρωσης της πόλης, παρέστη στη δοξολογία στον Ιερό Ναό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Αλεξίου.

Αμέσως μετά κατέθεσε στεφάνι στο **Μνημείο Ηρώων** στη θέση **«Άη Γιάννης»** και στη συνέχεια ο κύριος Τασούλας μετέβη στο Δημαρχείο Κόνιτσας, όπου **ανακηρύχθηκε Επίτιμος Δημότης της πόλης.**

Στην αντιφώνησή του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είπε τα εξής:

«Αξιότιμε κύριε Αντιδήμαρχε Κονίτσης, που εκπροσωπείτε σήμερα εδώ τον αγαπητό φίλο αξιότιμο Δήμαρχο Ανδρέα Παπασπύρου, κύριε Πρόεδρε του Δημοτικού Συμβουλίου κύριε Σπανέ, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κύριε Αλέξιε, κύριε εκπρόσωπε της Κυβερνήσεως, κυρία Κεφάλα, κύριε Τσίμαρη, κύριε Αμυρά, Βουλευτές του Νομού Ιωαννίνων, Δήμαρχε Ζίτσας, Ζαγορίου, κυρία Δήμαρχε Μετσόβου, κύριε Δήμαρχε Αρταίων, κύριε Δήμαρχε Πωγωνίου, αγαπητέ συμπατριώτη και συντοπίτη στην ευρύτερη περιοχή κύριε Λευτέρη Οικονόμου, αγαπητές Κονιτσιώτισσες και αγαπητοί Κονιτσιώτες, κύριε Αρχηγέ του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, κύριε Διοικητά του Γ' Σώματος Στρατού, η μέρα σήμερα είναι αφιερωμένη στην απελευθέρωση της Κόνιτσας και είναι αφιερωμένη επίσης στα υψηλά συναισθήματα που μας συνεπαίρνουν και όχι μόνο μια φορά τον χρόνο, γι' αυτή τη συγκλονιστική επέτειο.

Έλεγα σε παλιότερη επίσκεψή μου εδώ ότι ζηλεύω αφάνταστα τον Λοχαγό Δημήτρη Παπανικολάου, του 1ου Τάγματος του 22ου Συντάγματος, ο οποίος μέσα σε μια ατμόσφαιρα φρενήρους ενθουσιασμού, υπερήφανος, στητός, ολόρθος, λεβέντης "με τον αέρα του άντρα στην περπατησιά" όπως λέει ο Ελύτης, μπήκε μέσα στην απελευθερωμένη μετά από πέντε αιώνες Κόνιτσα.

Και μέσα σε αυτές τις εκδηλώσεις που σήμερα ξεδιπλώνονται, μετά τη Δοξολογία στον Ναό του Αγίου Κοσμά, μετά την κατάθεση στεφάνου στον Άη Γιάννη, έχουμε μια παρένθεση πολύ συγκινητική, πολύ προσωπική για μένα, μια παρένθεση αναγνωρίσεως εκ μέρους του Δήμου Κονίτσης, εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου της πόλεως προς το πρόσωπό μου, για τη διαδρομή που είχα τα τελευταία χρόνια που πολιτεύομαι στον Νομό Ιωαννίνων και που η περιφέρεια της Κόνιτσας, η επαρχία σας, για να χρησιμοποιήσω μια παλαιότερη ορολογία, με τιμά με γενναιοδωρία με την προτίμησή της και που προσπαθώ εγώ αυτές τις δεκαετίες να ανταποδώσω όσο μπορώ, αυτή τη μεγάλη γενναιοδωρία σας ασχολούμενος με εσάς και με τον τόπο σας.

Δεν είναι αδιάφορη, για όσους αναμειγνύονται στα κοινά, η αναγνώριση. Είναι ένας σημαντικός στόχος όσων αναμειγνύονται στα κοινά, όσων αναμειγνύονται στον δημόσιο βίο. Και πως περιγράφει τον δημόσιο βίο ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος στο τρίτομο βιβλίο του για την ιστορία της Αρχαίας Ελλάδας, στον πρόλογο του; Λέει ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος ότι ο δημόσιος βίος – και θα με καταλάβουν οι συνάδελφοι στη Βουλή, οι παλιότεροι – είναι ο δρόμος όπου στήνονται οι περισσότερες ενέδρες, δεν είναι με τριαντάφυλλα και με ρόδα σπαρμένος ο δημόσιος βίος. Είναι μια ανηφορική προσπάθεια εν μέσω αντιπαλοτήτων, οι οποίες πολλές φορές, δυστυχώς, φτάνουν και στην τοξικότητα, να προσφέρεις στον τόπο σου.

Αυτή λοιπόν η αναγνώριση σήμερα, με το παραπάνω σε σχέση με το τι έχω κάνει, με τιμά και με συγκινεί ιδιαιτέρως. Και θέλω να ξέρετε πως δεν είναι μόνο ορισμένα έργα εμβληματικά εδώ τα οποία θυμάμαι και στα οποία, με την υπόδειξη του Δήμου σας και τη συμπαράσταση όλων των συναδέλφων τότε στη Βουλή, είχα προσπαθήσει να πραγματοποιηθούν, όπως είναι το αρδευτικό έργο του Κάμπου, όπως είναι το αποχετευτικό, όπως είναι η ανανέωση του δικτύου ύδρευσης, όπως είναι το Πολεμικό Μουσείο, όπως είναι το μεγάλο ζήτημα που παραμένει εκκρεμές και που οφείλω τώρα και ως Δημότης Κόνιτσας, με τη βοήθεια όλων των εκπροσώπων σας στη Βουλή, να το προωθήσουμε επιτέλους, το έργο της οδικής συνδέσεως ανάμεσα στην Κόνιτσα και στο Καλπάκι. Μιας συνδέσεως σύγχρονης, η οποία θα ανταποκρίνεται στη σύνδεση Πεδινής – Κακαβιάς, στη σύνδεση, δηλαδή, Ιωαννίνων -Κακαβιάς, όπου αυτό, ευτυχώς, ξεκίνησε και έχουμε εγκατεστημένη εργολαβία και η πρόοδος αυτού του έργου διευκολύνει την επιχειρηματολογία και την πίεση, για τον αντίστοιχο συνδετήριο δρόμο της κωμοπόλεως με τον Καλπάκι.

Για όλα αυτά και πολλά άλλα μικρότερα ή παρόμοια θα συνεχίσουμε να ενδιαφερόμαστε και να πετύχουμε αυτό που πρέπει να πετύχουμε για την περιοχή. Και θα επαναλάβω και εδώ ότι, όπως στην ιδιωτική ζωή έτσι και στη δημόσια, όλα είναι μία πάλη ενάντια στη φθορά. Η φθορά μας περικυκλώνει. Φθορά είναι η ανάγκη συντήρησης των όσων έχουμε. Και επωφελούμαι της ευκαιρίας εδώ, για να πω ότι είναι σπουδαίο έργο να συντηρούμε αυτά που έχουμε και ό,τι κάνουμε καινούργιο, να το κάνουμε ξέροντας ότι αντέχουμε οικονομικά να το συντηρήσουμε. Δεν πρέπει να ξεκινάμε πρωτοβουλίες μόνο για τα εγκαίνια. Πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι αυτό που θα κάνουμε έχουμε και τα μέσα να το συντηρήσουμε. Είναι μεγάλη υπόθεση η συντήρηση. Και μην ακούτε αυτούς που λένε ότι υπάρχουν δύο αντίπαλοι: η πρόοδος και η συντήρηση. Δεν είναι αντίπαλοι η πρόοδος με τη συντήρηση. Η συντήρηση είναι πρόοδος, γιατί όταν συντηρείς κάτι, το σώζεις. Έτσι τιμάς τη δημιουργία του και διασφαλίζεις τη διαιώνισή του.

Είμαι, λοιπόν, από εδώ και πέρα, με αυτόν τον τίτλο που μου απένειμε γενναιόδωρα και ομόφωνα το Δημοτικό σας Συμβούλιο, συνδημότης σας στην υπηρεσία των αναγκών, των φιλοδοξιών και των προοπτικών της Κόνιτσας. Δεν ισχυρίζομαι ότι είναι εύκολοι καιροί, αλλά με αυτή την ανάταση που σου δίνει αυτή η αναγνώριση, με αυτή τη δυνατότητα που μου δίνει το αξίωμά μου, με αυτή την επιχειρηματολογία που μου δίνει το δίκαιο των αιτημάτων σας, είμαι βέβαιος, όπως ως Βουλευτής, έτσι και τώρα ως Δημότης σας, θα μπορέσω να ανταποκριθώ στο χρέος, στην αναγνώριση και στην τιμή που μου κάνατε.

Εύχομαι να είστε καλά, καλή Σαρακοστή, πάντα ελεύθερη η Κόνιτσα και πάντα με εκπλήρωση των προσδοκιών και φιλοδοξιών σας. Σας ευχαριστώ θερμά για τη σημερινή τιμή».

Ακολούθησε παρέλαση στρατιωτικών και μαθητικών τμημάτων, μετά το πέρας της οποίας, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Σήμερα στις 24 Φεβρουαρίου γιορτάσαμε και τιμήσαμε, σε μια ηλιόλουστη και πάνδημη Κόνιτσα τα Ελευθέρια της επαρχίας αυτής, τα Ελευθέρια της πόλεως αυτής. Η Κόνιτσα απελευθερώθηκε στις 24 Φεβρουαρίου του 1913 στον Α΄ Βαλκανικό Πόλεμο, τρεις μέρες αμέσως μετά τη μνημειώδη απελευθέρωση των Ιωαννίνων.

Και μετά την Κόνιτσα ο Ελληνικός Στρατός, νικηφόρος πάντα, στράφηκε προς βορράν και ελευθέρωσε την Πρεμετή, το Τεπελένι, την Ερσέκα και προσπάθησε να διασφαλίσει διπλωματικά επιχειρήματα για τη βαλκανική διάσκεψη που γινόταν εκείνες τις μέρες του πολέμου στο Λονδίνο. Προσπάθησε να διασφαλίσει όσο το δυνατόν βορειότερα τα ελληνικά σύνορα.

Η Κόνιτσα ελευθερώθηκε μετά από περίπου πέντε αιώνες σκλαβιάς και οθωμανικού ζυγού. Μπήκε μέσα στην Κόνιτσα υπερήφανος, αγέρωχος, τιμημένος, μέσα από ζητωκραυγές και έναν ασύλληπτο ενθουσιασμό των κατοίκων ο Λοχαγός Πεζικού Δημήτρης Παπανικολάου.

Δεν απελευθερώθηκε τυχαία η Κόνιτσα, ούτε τα Γιάννενα, τρεις μέρες πριν από την απελευθέρωσή της. Απελευθερώθηκαν σαν μέρος μιας απίστευτης εκστρατείας, νικηφόρας, του Ελληνικού Στρατού στους Βαλκανικούς πολέμους, που έφερε ως αποτέλεσμα τον διπλασιασμό της Ελλάδος και εδαφικά και πληθυσμιακά.

Αυτή η επιτυχία η στρατιωτική, πάνω στην οποία σήμερα πατάμε, πάνω στην οποία σήμερα ζούμε, πάνω στην οποία σήμερα πλάθουμε τα σχέδια και τα όνειρα της ζωής μας, αυτή η επιτυχία, αυτή η κατακτημένη ελευθερία οφείλεται σε κάτι το οποίο θέλω να υπογραμμίσω ειδικά εδώ απ' την ακριτική Κόνιτσα: οφείλεται στη στιβαρή ενότητα ανάμεσα στην ηγεσία της χώρας, την πολιτική και την πολιτειακή, ανάμεσα στον στενότατο δεσμό του λαού και του στρατού, ανάμεσα σε μια κοινή προσδοκία, να συμπληρώσουμε ό,τι δεν πετύχαμε το 1821. Γιατί πράγματι οι Βαλκανικοί πόλεμοι θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι είναι και η συνέχεια του 1821, αφού πραγμάτωσαν ένα μέρος της μεγάλης ιδέας με τον διπλασιασμό της χώρας.

Εδώ, στην ακριτική Κόνιτσα σήμερα, η μαθητική νεολαία και ο στρατός, η τοπική ηγεσία της περιοχής, οι Ένοπλες Δυνάμεις τίμησαν την ανεκτίμητη επέτειο της απελευθέρωσής της.

Και δεν ξεχνούμε, δεν είναι μόνο η λαμπρή παράταξη των στρατιωτών, δεν είναι μόνο τα περήφανα νιάτα της περιοχής, δεν είναι μόνο ο εκκλησιασμός και οι ευχές που αναπέμψαμε στη μνήμη όσων έπεσαν.

Είναι, κυρίως, μια ευχάριστη συναισθηματική τρικυμία που νιώθουμε όταν αναλογιζόμαστε εκείνη την εποχή, πριν 113 χρόνια, όταν ο Ελληνικός Στρατός από το Επταχώρι, από τη Βούρμπιανη, από τη Μόλιστα, από το Δίστρατο, από όλες τις περιοχές γύρω στην Κόνιτσα, την περικύκλωσαν και την απελευθέρωσαν.

Σήμερα, ο ελληνικός λαός απολαμβάνει τα αγαθά αυτής της ελευθερίας, αλλά και την ευθύνη που συνεπάγεται αυτή η ελευθερία. Και είμαι βέβαιος ότι ο ελληνικός λαός, ενωμένος, θα αντικρίσει με σιγουριά και αυτοπεποίθηση το μέλλον του και θα πραγματοποιήσει, με αυτή την απαραίτητη ενότητα, όπως και τότε, τα μεγάλα του σχέδια, που αυτή τη φορά δεν θα είναι πολεμικά, θα είναι ειρηνικά, θα είναι δημιουργικά.

Χρόνια πολλά από την ακριτική Κόνιτσα».

Εν συνεχεία, ο κύριος Τασούλας επισκέφθηκε το 3ο Δημοτικό Σχολείο Κόνιτσας και ξεναγήθηκε από τη Διευθύντρια Μαρία Μάντζιου στο κλειστό γυμναστήριο, που ανακαινίσθηκε από δωρεά του Συλλόγου «Μαζί για το Παιδί» στο πλαίσιο του προγράμματος «Μαζί στις Ακριτικές».

Η επίσκεψη του Προέδρου της Δημοκρατίας στην ακριτική Κόνιτσα ολοκληρώθηκε με γεύμα που παρέθεσε προς τιμήν του, εκ μέρους του Δημάρχου, ο Αντιδήμαρχος Κόνιτσας κύριος Δημήτριος Κοτσιάφτης.

Στην αντιφώνησή του ο κύριος Τασούλας δήλωσε:

«Κύριε Αντιδήμαρχε, κύριες και κύριοι σας ευχαριστώ πολύ για την υποδοχή. Σας ευχαριστώ για την ανακήρυξη σε επίτιμο δημότη Κόνιτσας, όπως είχα την ευκαιρία να πω.

Η παρέλαση ήταν εξαιρετική. Σε μια ηλιόλουστη Κόνιτσα απολαύσαμε τα παιδιά σας, τα σχολεία, τον στρατό μας. Και κυρίως, όλη αυτή η εξωτερική εκδήλωση τιμής προς την επέτειο συνοδεύεται από μια πολύ πιο σημαντική, πολύ πιο στιβαρή, πολύ πιο έντονη, συναισθηματική τιμή προς την επέτειο, που ο καθένας και κάθε μία ξεχωριστά κάνουμε για να θυμηθούμε, για να αισθανθούμε, για να νιώσουμε έστω και μετά από 113 χρόνια πώς ήταν η Κόνιτσα εκείνη την Κυριακή της Τυρινής του Φεβρουαρίου του '13 όταν υποδέχθηκε μετά από περίπου πέντε αιώνες ζυγού Οθωμανικού τον Ελληνικό Στρατό.

Και θα ήθελα εδώ, κύριε Αρχηγέ ΓΕΕΘΑ, να κάνω μια ιδιαίτερη μνεία του Ελληνικού Στρατού. Τα όρια της σημερινής Ελλάδος, τα οποία ξεκίνησαν από πολύ χαμηλότερα, από πολύ μεσημβρινότερα, από πολύ νοτιότερα, είναι όρια τα οποία τα κατακτήσαμε χάρη στις προσπάθειες, στην οργάνωση, στη λεβεντιά, στην νικηφόρα πορεία του Ελληνικού Στρατού, ο οποίος έκανε μια φρενήρη πορεία στους Βαλκανικούς πολέμους. Από τον Σεπτέμβριο του '12, μέχρι νωρίς το καλοκαίρι του '13, στους δύο Βαλκανικούς πολέμους, σύμμαχος αρχικά με τη Βουλγαρία, το Μαυροβούνιο και τη Σερβία. Εν συνεχεία, η Βουλγαρία πήγε αντίθετα, αλλά κατάφερε ο εθνικός μας στρατός να διπλασιάσει τη χώρα, μέσα σε λιγότερο από έναν χρόνο.

Και ήρθε μετά και η Δωδεκάνησος το 1947 και ολοκληρώθηκε η εθνική εδαφική ολοκλήρωση. Προφανώς δεν επιτεύχθηκαν τα σχέδια και τα όνειρά μας για βορειότερα από τα σημερινά σύνορα της Ηπείρου, αλλά θέλω να ξέρετε πως την εποχή εκείνη που ελευθερωνόταν η Κόνιτσα, που ελευθερώνονταν τα Γιάννενα και εν συνεχεία το Τεπελένι, η Ερσέκα, οι Άγιοι Σαράντα, το Αργυρόκαστρο, η Πρεμετή, την ίδια εποχή γινόταν μια άλλη μάχη και ένας άλλος πόλεμος, διπλωματικός, στο Λονδίνο, όπου τα σύνορα των Βαλκανίων επανακαθορίζονταν. Η Ελλάδα διεκδικούσε όσο το δυνατόν βορειότερα. Η Ιταλία και η Αυστρία, που ήταν αυτοκρατορίες, θέλανε οπωσδήποτε να γίνει κράτος η Αλβανία και να πάει όσο το δυνατόν νοτιότερα, γιατί δεν ήθελαν η Ελλάδα να εισχωρήσει μέσα στην Αδριατική Θάλασσα.

Και εκτός από τα πεδία των μαχών έγιναν και διπλωματικές μάχες.

Ήταν συνεπώς μια περίοδος μεγάλης αγωνίας, μεγάλης διαπραγμάτευσης. Και ο στρατός προσέφερε στη διπλωματία όλα τα επιχειρήματα που χρειάζονταν.

Συνεπώς, σήμερα, στην 113η επέτειο της ελευθερίας της Κόνιτσας, εγείρω πρόποση υπέρ του Ελληνικού Στρατού, εγείρω πρόποση υπέρ όσων έδωσαν τη ζωή τους για να μπορούμε εμείς, παρά τα παράπονα που έχουμε, παρά τις γκρίνιες, παρά τις δικαιολογημένες ολιγωρίες που υπάρχουν ή τις αδικαιολόγητες, για να μπορούμε εμείς σήμερα να είμαστε ελεύθεροι, χάρη σε αυτούς τους ανθρώπους, χάρη στον Δημήτρη Παπανικολάου, οι οποίοι μέσα σε λιγότερο, επαναλαμβάνω, από έναν χρόνο διπλασίασαν την Ελλάδα.

Εκεί σήμερα στηριζόμαστε. Και ό,τι κάνουμε, ό,τι φιλοδοξούμε, ό,τι ελπίζουμε πατάει σε εκείνη τη βάση, σε εκείνα τα θεμέλια. Γι' αυτό όχι μόνο σήμερα 24 Φλεβάρη, αλλά κάθε μέρα μία μικρή αναδρομή σε εκείνη τη μνήμη αξίζει τον κόπο. Να είστε καλά».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΛΑΧΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΒΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
(1906-1976)

σε επίτιμο Δημότη
του Δήμου Κόνιτσας
ΔΗΜΟΣ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΔΗΜΟΣ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΟΡΟΣΗΜΟ

P

MILITARY POLICE

MILITARY POLICE